

Ks. prof. dr hab. Robert Tyrała, rektor UPJPII
15 maja 2023 rok, katedra, godz. 17. 30
Wręczenie Księgi Jubileuszowej ks. prof. J. Urbanowi

W liturgii doświadczamy dzisiaj historii rozprzestrzeniania się Słowa Bożego w świecie. Lidia uważnie słuchała słów Pawła przemawiającego i oddała, ze względu na Boga, uczniom Pana swój dom, by w nim zamieszkali, po to by Słowo Boga było głoszone także w jej domu. To także z tego powodu psalmista dzisiaj śpiewa o nowej pieśni, pieśni na cześć Boga. Jezus zaś w Ewangelii poucza swoich uczniów, że gdy przyjdzie Pocieszyciel, **on umocni ich do świadectwa**. I zachęca, by się nie załamali w wierze, także wówczas, gdy napotkają trudności, nawet grożące odebraniem im życia.

Tak też jest poprzez wszystkie wieki istnienia Kościoła, że Słowo Boga poprzez działanie ludzi, a nade wszystko – boże – się rozprzestrzenia. Ale też istnieje wiele przeciwności w głoszeniu tego Słowa. To jest wpisane w historię Kościoła na ziemi. To jest życie każdej i każdego z nas. W tym bowiem świetle widzimy wyraźniej siebie i swoje miejsce w tym świętym Zgromadzeniu jakim jest Lud Boży. To jest nasze miejsce i nasze zadanie.

Tak właśnie się stało 45 lat temu – nasz drogi Jubilacie Księżu Profesorze Jacku – gdy sam wybrałeś wówczas słowa swojego życiowego motta: *i nic nad Boga*. A w tej oto świątyni – umiłowanej tak bardzo przez Ciebie katedrze wawelskiej – wyświęcił Cię na kapłana kardynał Karol Wojtyła (ostatnie święcenia kapłańskie przed wyborem na papieża). To, co

mówił nieco wcześniej – bo 23 marca 1978 roku w Wielki Czwartek – musiałeś sam słyszeć jako diakon, bo byłeś tu jak sądzę i siedziałeś, w którejś z tych ławek, a było to przed twoimi święceniami kapłańskimi na mniej niż dwa miesiące. Mówił wówczas kardynał Karol: *w szczególny sposób my, kapłani, przychodzimy tutaj dzisiaj z wielkim wzruszeniem. Dzień Wielkiego Czwartku jest naszym świętem. Każdego z nas w szczególny sposób odszukałeś, nazwałeś po imieniu, wezwałeś, ażebyśmy opuszczając inne dążenia i zadania, jakie stają przed człowiekiem w życiu ziemskim, oddali się bez reszty na służbę Tobie i Twojemu Kościołowi; na służbę zbawienia. Wybierając kapłaństwo, wybraliśmy równocześnie celibat, życie w stanie bezżennym, ażeby bez podziału móc służyć Ludowi Bożemu i sprawie zbawienia.*

Pan Bóg kierował Cię w różne miejsca naszej diecezji: Bielsko-Biała, Kraków-Łagiewniki, św. Szczepan i katedra. To dzięki Tobie Słowo Boże też się rozprzestrzeniało. Poświęciłeś się pracy naukowej jako historyk i archiwista. Twoje monografie o naszej katedrze nie mają sobie równych. A teraz jako dziekan Wydziału Historii i Dziedzictwa Kulturowego Uniwersytetu Papieskiego oraz dziekan naszej Kapituły św. Stanisława *oddałeś się bez reszty na służbę Bogu i Jego Kościołowi, na służbę zbawienia* wielu. A gdyby do tego dodać jeszcze troskę o rozszerzanie kultu i czci dla Pani wawelskiej św. królowej Jadwigi, to wszystko już jest jasne. **Głosiłeś – i nadal tak jest – z mocą Słowo Boże, a nawet nieraz za to doświadczyłeś trudności**. Może też to, że w swoim życiu postawiłeś na prawdę: **że nic nad Boga**, wszystko co małe i słabe nieraz

wystawiło Cię na ziemską rzeczywistość, ale także Jan Paweł II otoczył Cię swoją opieką. Udzielił Ci święceń i prowadził.

Dziękujemy dzisiaj Bogu, za Twoją posługę wśród nas, za Twój piękny żart i dobre słowo, za spokój i dystans do rzeczywistości. **Dziękujemy** Tobie, że stoisz zawsze przy każdym człowieku, bo szukasz w nim oblicza Boga. Dziękujemy, że mądrością daną Ci od Pana nas ubogacasz. **Dziękujemy**, że Słowo Boże przez Ciebie głoszone jest zawsze z mocą z wysoka.

Dlatego i my chcemy, razem z Tobą nasz Jubilate, śpiewać pieśń nową dla naszego Zmartwychwstałego Pana i wyznawać, że **nic nad Boga**.